

Volarský zpravodaj

ROČNÍK XLVIII

9

ZÁŘÍ 2019

**NOVINKY
Z KNIHOVNY**

.....
Najdete ve Volarské
knihovně.

strana 6

fresh

ROZHOVOR

.....
Svatopluk Vokurka,
první porevoluční
starosta Volar.

strana 8

**POMNÍČKY
PŘI CESTĚ**

.....
Země mrtvých začíná
na Soumarském
mostě.

strana 18

Olga Lounová se přiznala, že v devět ráno ještě nikdy koncert neměla.

Slavnosti jsou zasvěceny dřevu a všem, kteří s ním umí zacházet.

V muzeu se nejen pekly koláče, ale hlavně hrálo divadlo.

Eurojack je parta silných mužů a krásných žen.

Stánků všeho druhu tu letos bylo na šedesát.

Zahrádkáři se usadili v přízemí radnice.

Skupina Bonsai č.3 přivezla do Volar folk...

...Karel Kahovec zas zlatá šedesátá léta.
foto Jaroslav Pulkrábek, Marek Vaňáč

O putovní dřevák bojovaly čtyři týmy.

Kdo umí, ten umí.

Foto měsíce

A je tu opět škola. Pro někoho noční můra, jiný nemůže dospát. Pro ty věku pokročilého zas příležitost zavzpomínat na svá školní léta, na spolužáky a učitele. A tak malá pomůcka pro ty, kteří by se rádi ohlédlí za léty, jež odvál čas.

➤ Zprávy z radnice

Město Volary bude mít vlastní med

Vedení města rozhodlo, že bude produkovat vlastní přírodní produkt – Volarský med. Odborným garantem chovu bude Miroslav Trost, který je sám velmi úspěšným včelařem s odborným vzděláním. Výstavby včelína a chovu včel se ujaly Městské lesy Volary s.r.o. Rada města dne 14. srpna rozhodla vydat souhlas se stavbou včelína na pozemku města.

Sběrný dvůr bude spadat pod Technické služby města Volary

Rada města dne 14. srpna pověřila starostu města a tajemníka úřadu k provedení přípravných prací spojených s převodem Sběrného dvora na Technické služby Volary. Pro občany města se nic nemění, jen to, že v době dovolených nebude Sběrný dvůr uzavřen.

Pozvánka na jednání Zastupitelstva města Volary

Zastupitelstvo města Volary se sejde v pondělí 23. září 2019 od 17:00 hodin ve společenském sále radnice.

- **PŘÍJEM PŘÍSPĚVKŮ**
Infocentrum Volary, Náměstí 325, Volary,
e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498
- **UZÁVĚRKA PŘÍSPĚVKŮ DO PŘÍŠTÍHO ČÍSLA
VOLARSKÉHO ZPRAVODAJE BUDE 15. ZÁŘÍ 2019**

Volary – dřevěné srdce Evropy

Tak zní slogan, jímž chceme zaujmout na poli cestovního ruchu, ale zároveň i název projektu, s kterým jsme uspěli mezi desítkami dalších v žádosti o finanční podporu od Jihočeského kraje. Přestože jde o vcelku jednoduchý nápad, může pomoci zatraktivnit procházku po našem městě nejenom návštěvníkům z jiných koutů republiky, ale pro svou jednoduchost je snadno přístupný i zahraničním hostům a jak ukázaly letní komentované prohlídky Volar, zaujmout může i domácí. A v čem že ta myšlenka spočívá? Na různých místech po městě budou rozmístěny malé cedulky s QR kódem. Po načtení na chytrý telefon či tablet se na obrazovce objeví fotografie zachycující místo, na němž se právě nacházíte, avšak v podobě, v jaké jej vídali naši předci. Možná namítnete, že budou ochuzeni ti, kteří nevlastní telefon potřebné kvality či nemají připojení k internetu. Ano, budou, ale ani já si nestěžuji na budování cyklostezek, přestože nevlastním bicykl.

Kdo se účastnil letních komentovaných prohlídek města s fundovaným komentářem Romana Kozáka, uzná, jak dokáže změnit pohled na dům či ulici pár informací k nim pronesených. Již to není oprýskaná ruina, ale rodný dům Johanna Schreibera, světové kapacity v oblasti rašeliníšť. Kousek dál, v tom obyčejném domě na rohu, se narodila, či vlastně narodil, varietní zpěvačka světového formátu Rudi Schmidt. A konečně na půdě protějščího domu byl před pár lety nalezen za trámem schovaný srolovaný obraz Stožecké madony od Franze Veitse.

Myslím, že by nebylo od věci, na každý z těchto domů umístit malou tabulku s patřičnou informací. Ve středu 18. září vás tedy zveme do radničního sálu nejenom na prezentaci celého projektu, ale zároveň i na historickou prohlídku Starého města prostřednictvím projekce dobových fotografií s fundovaným komentářem Romana Kozáka.

JP

VOLARSKÝ ZPRAVODAJ vydává město Volary ■ Šéfredaktor: Jaroslav Pulkrábek, redakce: Miroslava Höhneová, Ladislav Beran, Petr Čmerda, Veronika Kuncová ■ Redakce se nemusí vždy ztotožňovat s názory dopisovatelů a vyhrazuje si právo na úpravu délky textů, za původnost a obsahovou správnost ručí autor ■ Příjem příspěvků – Infocentrum Volary, Náměstí 325, Volary, e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498 ■ Vychází v nákladu 1 650 ks první týden v měsíci ■ Grafické zpracování a tisk: TISKÁRNA ČERNÝ, s. r. o., Černá v Pošumaví ■ Reg. č.: MK ČR E 12494 ■ Foto na titulní straně Jaroslav Pulkrábek.

Dvacáté šesté slavnosti dřeva se psaly zlatou nití

Letošní slavnosti poprvé organizovalo na jaře zřízené Kulturně informační centrum Volary pod vedením ředitele Jaroslava Pulkrábka, které jejich přípravu převzalo v dubnu, takže se bylo co ohánět. Dvoudenní maratón hudby, zpěvu, dřevorubec-kého sportu i kopané, programu pro děti a zejména tradiční vůně dřeva přilákal na volarské náměstí a do přilehlých ulic na pět tisíc spokojených návštěvníků.

Začalo se v sobotu ve velkém stylu, neboť Olga Lounová, hlavní host slavností, se svou skupinou předvedla fantastickou show, do které zapojila diváky, a pro známou píseň Lásky v housce si na pódium přizvala volarské děti. Svě vystoupení, které skončilo písní Optimista, vskutku naladila návštěvníky k optimistickému a pěknému dni. Bylo vidět, že herečka, zpěvačka a pilotka rallye vozidel má adrenalin v krvi. Ve Volarech se jí očividně líbilo, neboť odjela až v odpoledních hodinách.

Program pokračoval pečením chleba, housek, placek a pravých volarských koláčů v muzejní peci, v poledne hrál V-band ZUŠ Volary, probíhala dřevorubec-ká show Euro Jack, aby s úderem druhé hodiny odpolední přišla Mezinárodní zábavná soutěž O putovní dřevák. Ta pro letošní rok přinesla změnu jedné disciplíny, kdy tradiční šplh nahradilo zatlukání hřebíků na čas. Oproti loňským dvěma týmům se sešly hned čtyři a k zásadní změně došlo u domácích. Volarské totiž reprezentovali starosta Vít Pavlík, radní a ředitel školy Petr Horálek, tajemník úřadu František Pokorný a ředitel KIC Jaroslav Pulkrábek. Na úvod všichni utčili vzpomínkou dlouholetého rozhodčího soutěže Milana Míka a poslali mu pozdrav k nebeské bráně. Zajímavé boje rozhodla po řezání pilou, přenášení pyramidy a hodu na kuželky až poslední disciplína, kterou bylo zatlukání hřebíků. Vítězem soutěže se stal Perlesreut, a tak se Putovní dřevák podruhé za sebou

stěhuje do Bavorska. Stříbro patří domácím, bronz putuje do Walernu an der Tratnach a čtvrtí byli radní z Walernu im Burgenland.

Po soutěži dál běžel program, kde si vybrali mladí, starší i ti nejmenší. Netolická pětka a Doubravanka v lidovém tónu na tržišti, dětský hrad, aqua zorbing a zajímavá skákadla v parku u autobusového nádraží patřily dětem, stejně jako u hotelu Bobík lezecká stěna a fotbal. Folková skupina Bonsai č. 3, po ní návrat do šedesátek se zpěvákem Karlem Kahovcem a na závěr rozproudili náměstí Parkáni. Ti se po roce vrátili a opět to byla strhující jízda až k závěrečnému ohňostroji, který ukončil sobotní část. Muzeum pak patřilo divadelním pohádkám, park romské kapele.

A je tu neděle a s ní tradiční pochod v dřevácích a každoroční snaha pokořit rekord v počtu pochodujících kolem náměstí. Tomu ale předcházelo další divadelní představení pro nejmenší Peklo s ježibabou ve Volarském muzeu, na náměstí zatančil taneční soubor Roma Star a proběhla zajímavá ukázka práce dřevorubců z Mimone, kteří předvedli, jak se soutěží v dřevorubec-kém parkúru, tzn. nasazení řetězu na pilu na čas, odvětvení a týmové soutěži. Po celou neděli hrál Přímý přenos a po jedenácté hodině se vydal cestou vzhůru od radnice již zmíněný pochod. Padne, nebo nepadne onen rekord z roku 2010, kdy trasou klapalo na nohou 263 účastníků v dřevácích či mejšlácích? Ano, letos se to povedlo. Po devíti letech klapalo stejnou trasu neuvěřitelných 310 majitelů dřeváků či mejšláků. Rekord padl a pan Vilém Doležal z agentury Dobrý den Pelhřimov konstatoval: „Dnes je pro vás velký den, Volaráci, neboť jste vytvořili nový rekord pochodujících lidí v dřevěné obuvi, který bude zapsán do České knihy rekordů.“

Ladislav Beran

Střípky ze slavností

Nový volarský rekord

Po devíti letech se podařilo překonat rekord a přepsat tak číslo uvedené v knize českých rekordů. V roce 2010 prošel městem průvod lidí v dřevěné obuvi, v dřevácích či mejšlácích čítající 263 účastníků. Letos se jich sešlo úctyhodných 310. V případě nejmladšího a nejstaršího účastníka průvodu rekord nepadl, v případě kategorie nejvzdálenější ano. Pan Miroslav přijel ze svého domova na ostrově Tenerife, který je od Volar vzdálen více jak čtyři tisíce kilometrů, a byl posledním, kdo se do pokusu o překonání rekordu zaregistroval. Trochu tím pozdržel zahájení průvodu, neboť komisař agentury Dobrý den, který na průběh rekordu dohlížel, si nechal předložit všechny potřebné dokumenty k potvrzení trvalého bydliště.

O Putovní dřevák

Do klání o Putovní dřevák, kterého se letos účastnily tři zahraniční a jeden domácí tým, město vyslalo starostu, tajemníka úřadu, ředitele školy a ředitele KICu. Jestliže v silových oborech, jako je přenášení pyramidy či řezání klády, mají co dohánět, v kuželkách a v zatlukání hřebíků zúročili životní zkušenost a soupeřům ukázali záda. V kuloáru soutěže se hovoří o změně pravidel a v týmu by napříště mohl být povinně zařazen starosta či radní, jedna osoba starší 50 let a také jedna zástupkyně něžného pohlaví. Jen pro úplnost, Putovní dřevák i letos bude přezimovat v bavorském Perlesreutu.

Návštěvníci rozhodně nešetřili

Letošní slavnosti se těšily hojněmu zájmu návštěvníků. Peníze ušetřené za vstupné jim v kapsách nezůstaly. Dle sdělení prodejců byly letos tržby leckde i dvojnásobné. A to i v infocentru, muzeu a u propagačního stánku, kde se například prodalo více než padesát kalendářů Volar.

Maskoti

Volary mají od soboty 17. 8. nové maskoty. Postavičky Volarana a Ondřeje z Volar z dílny Zdeňky Študlarové by nás měly provázet při různých příležitostech, například po naučné stezce o třídění odpadů na sběrném dvoře.

Reakce na článek Davida Vostrovského Světová třída v Mlynářovicích

Dlouho jsem uvažoval, jestli mám napsat reakci na poslední Davidův článek, vlastně na všechny tři jeho články, které o kosení letos napsal do Volarského zpravodaje. V katastru Volar vedle sebe existují dva závody, náš Volarský sekáč a závod Davida Vostrovského v Mlynářovicích. Každý z nich má ale jinou koncepci, možná čtenáře Zpravodaje bude zajímat, z čeho ta koncepce vychází.

Volarský sekáč vznikl z touhy ukázat lidem, že kosení není mrtvé řemeslo, že se mu může věnovat kdokoli, od dětí až po staré lidi, a že má co říci i lidem v dnešní době. Postupně se na něj naučila jezdit širší kosecká špička z celé republiky. Většina těchto lidí se stále vrací, protože na Sekáči panuje přátelská atmosféra, která je i nejdůležitější akvizicí závodu. Vlastní soupeření je až na druhém místě.

Vycházíme z pracovního sečení, tak, jak ho znali naši předkové po generace a jak ho znají i ti, kdo ho dosud používají. Co je naprosto zásadním kritériem pracovního sečení? Jednoznačně kvalita pokosu. Účelem kosení bylo a je dosáhnout co nejnižšího pokosu, a tím co největšího výnosu sena. V dnešní době, kdy řada sekáčů kosí svoje pozemky jenom kvůli estetickému dojmu a kvůli tomu, aby jim vysoká tráva nebránila v pohybu, aby se okolo domu nedržela klíšata, atd. a tráva je vlastně odpadem, platí to samé. Nejdůležitější je pokos. Nikdo se nechce dívat na oškubaný trávník, ze kterého tu a tam trčí chumáče neposekané trávy. Pokos je prostě vizitkou sekáče. To, jak rychle ho posekal, je až druhotné. Staří sedláci, pokud si najímali v senoseči kosce, aby jim pomohli v létě posekat všechny louky a obilí, pochopitelně preferovali ty rychlejší. Kvalita byla ale samozřejmostí, toho, kdo by nesekal čistě, by okamžitě vyhnali. Z toho by mělo vycházet i soutěžní kosení. Prvním kritériem je kvalita, čas je až druhotný. Tím se řídíme dlouhodobě při pořádání Volarského sekáče a až „dětinsky“ bazírujeme na kvalitě pokosu.

To je také důvod, proč David Vostrovský při svých třech účastech na Sekáči nikdy nevyhrál. Nejlepšího výsledku dosáhl v roce 2015, kdy byl druhý. Políčko 7x7 metrů posekal s velkou kosou za 3:24,59. Měl nejrychlejší základní čas 2:55,31, ale jeho tradiční bolest, to jest kvalita pokosu, ho zradila. Pokud jako rozhodčí objevím nějaké nedostatky, ostrůvky celých stébel, nařizují opravu, která se penalizuje tak, že se násobí dvakrát. Davidova oprava se tak vyšplhala

na 29,28, kdežto jeho největší soupeř František Šmolík opravoval jen za 7,50, takže ač měl základní čas o 4 sekundy horší, s přehledem vyhrál. Rok předtím byl David až čtrnáctý v čase 7:09,37, dlužno podotknout, že měl tehdy problémy s kosou. Jako nejlepší z Čechů skončil v roce 2010, kdy první dvě místa obsadili Slováci Luboš Košút a Ján

Štajer. David měl opět nejrychlejší základní čas, ale suverénně nejhorší pokos ze všech účastníků. Nicméně posekal tehdy políčko 10x10 m za úctyhodných 5:20. Jen pro zajímavost, jeho tehdejší největší soupeři byli výrazně starší. Lubo Košút o 19 a Ján Štajer dokonce o 30 let, bylo mu tehdy bez pár dní šestašedesát.

Klání na Volarském sekáči v roce 2015 bylo, pokud vím, také poslední přímou konfrontací Davida Vostrovského se širší koseckou špičkou v Čechách. V Putimi v roce 2017 se David nezúčastnil soutěže, vystoupil tam jen v jakési exhibici, kde demonstroval styl sečení, který se praktikuje v Evropě při soutěžním sečení. Nicméně formulace, že „zametl“ pole, je dost přesná, kvalita pokosu byla opět mimořádně mizerná. Diváci, kteří viděli předtím celou soutěž, mu svoji nespokojenost s jeho výkonem dali jasně najevo.

David Vostrovský se snaží organizovat svůj závod tak, aby se co nejvíce přiblížil podmínkám panujícím při podobných

soutěžích v Evropě. I tam je jedním z kritérií kvalita pokosu, ale hodnocení je jiné. Rozhodčí ohodnotí pokos deseti známkami mezi 0 až 4 podle jistého klíče, z nichž nejvyšší a nejnižší vymaže. Zbýlých osm známek sečte a součet vynásobí čtyřikrát (pro ženy jen dvakrát) jako penalizaci. Myslím si, že je to daleko nepřesnější nástroj, než dokosení nedosečků. Muži sečou pole 10x10 metrů a používají se velice dlouhé kosey okolo 130 centimetrů. Jedná se tedy vlastně o kosecký sprint, čemuž se také přizpůsobila technika kosení. Kosení je velice silové, závodníci musí hodně snížit postoj, aby mohli více zabrat a kosu utáhlí. Tento typ závodění je divácky nejatraktivnější, ale je samozřejmě vhodný jen pro některé sekáče. Kosci vytrvalci, kteří jsou v pracovním sečení nejjednodušší, protože vydrží hodiny sekat v podstatě neměnném rytmu, v něm mají malou šanci. Závodu v Mlynářovicích se tedy účastní sekáči, kteří mají touhu v budoucnu soupeřit s nejlepšími kosci Evropy v tomto pojetí soutěžního kosení. Ti, kteří o to nestojí, a ti, kteří mají problém s Davidovým naprosto chaotickým přístupem k organizaci, tam nejezdí. Není to tak, že by v Mlynářovicích neuspěli. Nechce se jim jezdit na závody, které začínají s tří i vícehodinovým zpožděním. Jak poznamenal jeden z účastníků Mlynářovického mistrovství, letošní závod začal jenom s dvouhodinovým zpožděním, což je obrovský pokrok.

Věřím tomu, že Davidem pořádaný závod má šanci se jednou stát standardním závodem, jehož se bude účastnit početná komunita českých i zahraničních sekáčů. Nestane se tak ovšem, pokud se nezbaví svého konfrontačního stylu vystupování. Nelze na jednu stranu naříkat nad nedostatkem sekáčů a na druhou urážet ve svých člancích lidi, kteří pro rozvoj kosení hodně udělali. Uvedenými výtkami ale nijak nesnižují Davidovo sekáčské umění. Pokud si uchová současnou rychlost a zdokonalí svoji techniku tak, aby za ním zůstával čistý pokos, bude pravděpodobně patřit k nejlepším v Evropě.

V článku v minulém čísle Zpravodaje, kde jsem shrnul výsledky letošního Sekáče, jsem se zapomněl zmínit o tom, jak dopadlo klání nejlepšího muže proti Křovinátorovi. Křovinátor se letos vytáhl a nedal Miroslavu Šobrovi šanci.

Sekáčům zdar!

Ivo Stehlík

inzerce

Městská organizace Městské lesy Volary s.r.o. hledá zájemce o práci v pěstební činnosti a ochraně lesa.

Jen pro OSVČ, bližší informace na tel. 721 358 494.

Nové tituly

Beletrie

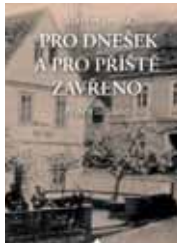
Sveistrup Soren: Kašťánek

Na předměstí Kodané je nalezena zavražděná žena. Na místě činu policie objeví panáčka z kašťanů, na němž je otisk prstu patřící zmizelé dívce, jejíž případ byl dávno uzavřen. Krátce nato dojde k další vraždě. Další znetvořené tělo, další kašťanová figurka. Vyšetřovatelé bojují s časem, neznají však motiv a pachatel si s nimi nelibostně zahrává. Dokáží ho zastavit dřív, než se objeví další panáček? A jak s vraždami souvisí případ zmizelé školačky?

Janda Martin: Pro dnešek a pro zítřek zavřeno – Příběh ze Sudet

Přátelství a také láska, Němci a Češi a v pozadí Sudety konce třicátých let 20. století. Zmíněné historické a regionální kulisy předurčují povahu příběhu, jehož hrdinům rozdaly dějinné zvraty karty osudu opravdu nemilosrdně. Stefan byl stejně starý jako jeho přítel hospodský Hans, oba se narodili v roce 1910, chodili spolu do školy, jejich rodiny se navštěvovaly, ale nadchází rok 1937 a pak válečná léta a všechno je jinak.

Jindra Jaromír: Jed pro královce – hazardní hra Jan Lucemburského

Dvanáct mužů z blízkosti mladého královce Karla zemřelo na hostině pořádané v augustiniánském klášteře v italské Padově. Kdo a proč se pokusil odstranit prvozeného syna českého krále? Měla zamýšlená vražda něco společného se snahou Jana Lucemburského vytvořit signorii pod zástavou českého lva?

Fantasy

Kristoff Jay: Nikdynoc

Dcera popraveného zrádce Mia Corverová se ukrývá ve městě postaveném z kostí mrtvého titána. Vydává se na cestu, aby se stala učednicí nejobávanějšího a nejtajemnějšího sdružení vrahů v celé zemi – Rudé církve. I když vyniká v použití jedů a zbraní, nemůže ji to zachránit

před spiknutím, které se na ni v temnotě chystá. Dokáže ho odhalit včas, než ji dostihne, a pomstít se těm, kteří můžou za smrt jejího otce?

Naučná literatura

Vejmola Tomáš: Tomík na cestách – Tuktukem z Bangkoku až domů

Dopravní prostředek si vybral vskutku netradiční – tuk-tuk starý už 35 let, který si pořídil v Thajsku. Odtud vyrazil přes Myanmar, Indii, Nepál, Írán, Turecko a další země, dokud po 13 000 kilometrech nedorazil do roka a do dne do České republiky. O výjimečné zážitky a neuvěřitelné situace neměl nezkušený Tomík nouzi: zážitky se ženami, útěk před slonem, příšerní Indové, ale i nádherný Írán. To vše vám Tomík povypráví s humorem a nadsázkou.

Kovařík Petr: Naše studánky – pověsti – legendy – místopis

Téma této knihy je postaveno na studánkách a pramenech, k nimž se vztahují známé i téměř neznámé dávné pověsti a legendy. Z takových studánek a pramenů je vybráno kolem stovky, které jsou zajímavé nejen pro své příběhy, pro svou vodu (často i minerální), již se přisuzuje „zázračná“ moc, ale i jako výletní místa.

Pohlreich Zdeněk: Fresh kuchyně

Čerstvost a lehkost se stávají tématem dnešní doby zcela jednoznačně a časy, kdy kolečko rajčete spolu se zvadlým salátem bylo jedinou čerstvou věcí na talíři, upadnou už brzy v zapomnění. Být fresh bude prostě novou kulturou, to je jistá věc. Chtěli jsme, aby tahle kniha občerstvila váš repertoár a dala vaší kuchyni víc života a dobrých nápadů.

Pro děti a mládež

Gervaisová Alison: Jen 27 dnů – Uzavřela nebezpečnou smlouvu. A čas běží...

Toho kluka znala Hadley jen od vidění. Co ho vedlo k tomu, že si sáhl na život? Když nad tím během Archerova pohřbu přemýšlí, přistoupí k ní neznámý cizinec v černém. Nabídne jí, že ji vrátí o dvacet sedm dnů nazpět, aby mohla přijít na to, co se stalo, a pokusila se jeho smrti zabránit.

Hadley má pocit, že tuto šanci musí využít. Dostala možnost zachránit lidský život! Jenže co když tím, že se pokusí změnit Archerovu minulost, ohrozí svoji vlastní budoucnost?

Pro čtenáře od 14 let.

Kostka Petr: Proč se říká...?

Ječí jako Siréna... a další známá úsloví

Možná vás už někdo počastoval slovy „neječ jako Siréna“. Odkud se toto přirovnání vzalo? Srozumitelnou odpověď najdete v této knize. Vybrali jsme známá úsloví, ve kterých jsou používána jména postav, která časem zobecněla a stala se běžně používaným výrazem pro činnost či vlastnost, kterou se hrdinové z antických bájí či Bible proslavili. Seznamte se s nimi a až uslyšíte někoho říkat, „byla to sisýfovská práce“, budete vědět, co tím myslí...

Rožnovská Lenka, Vydrová Markéta: Ty, ty, ty, Matyldo!

V Matyldině společnosti se budete bavit a chvíli vás možná bude i mrazit v zádech z toho, co ta holka zase vyvádí. Vyprat sešity v akváriu, mluvit tajnou faraonskou řečí, přidusit tatínka, na to je Matylda expert. Jak říká její bratr Šimon, na Matyldu by si rodiče měli pořídit zbrojní pas. Matyldiny lapálie jsou tu pro radost všem začínajícím čtenářům.

Rande na slepo

Na rande naslepo se během prázdnin vydalo osmdesát čtenářů a věříme, že šlo vždy o příjemné setkání.

Ve Volarech máme nový sportovní klub, tentokrát hokejbalový

Pod názvem HBC Volary Flames hrát začnou v nejnižší krajské soutěži. První utkání se hrálo v prachatické hokejbalové aréně, kde budou mít Volarští i své zázemí. Premiéru zažili v přípravném zápase proti silnému celku z Prachatic, který od úvodních minut ukazoval nováčkům, co vše je třeba změnit, zlepšit a jak je hokejbal náročný sport. Horalé z Prachatic hned několikrát prověřili výborně chytajícího Petziho, diktovali tempo, určovali ráz hry a vedení se ujali již ve třetí minutě zápasu. Volarští hráli tak, jak je pro nováčka typické, bojovali, napadali, ale jak se sami přesvědčili, je toho ještě hodně k učení. Když hráčům pod Bobíkem zůstane elán i nadšení z tohoto utkání, tak se budou zápas od zápasu určitě zlepšit. Nechutný, který šel sám na branku, srovnal na 1:1, což bylo pro Volarský celek v první třetině vše. Pak následovala kanonáda Prachatických, kteří třetinu uzavřeli stavem 5:1.

Ve druhé třetině chtěli volarští Flames zaskočit soupeře, ale byl to opět domácí tým, který kraloval. Z pohledu volarského celku se povedla pouze kombinace na trase Svintek-Horák, kdy Svintek připravil nádhernou přihrávku zpoza branky Horákovi, který domácího brankáře prostřelil mezi nohy. Po druhé třetině svítil na tabuli stav 12:2 pro

Prachatic. Flames to nezlomilo a bojovali dál, neboť chuť, snaha a nadšení jim rozhodně nechybělo. Třetí třetina byla na rozdíl od dvou předchozích vyrovnanou partií. Ve čtyřiatácí minutě zápasu našel nádhernou přihrávkou před branku Švec Křivance, který pohotově zareagoval a prostřelil potřeť v zápase domácího brankáře.

Prachaticí nakonec povytáhli skóre ještě na 13:3. Pro oba týmy, stejně jako pro oko fanouška, to byl pěkný zápas, bylo vidět

šestnáct branek. Oba týmy tímto zápasem zahájily přípravu na nový ročník a oběma určitě utkání prospělo k nabrání kondice a natrénování herních variant. Hostům z Volary přineslo i velké poučení, a tak přejme volarským hokejbalistům hodně štěstí a úspěchů.

Sestava HBC Volary Flames: Petzi, Horák-Dyba, Švec-Filous, Juráš-Kub-Kučera, Dalík-Nechutný-Křivanec, Svintek.

Ladislav Beran

KLUB ČESKÝCH TURISTŮ TATRAN VOLARY Vás zve na

1. ROČNÍK ŠUMAVSKÉ PADESÁTKY

který se koná

v sobotu 28. září 2019

Pěší trasa měří 50 km

Start: 6.00–7.30 – vlakové nádraží Volary

Cíl: do 17.00 v restauraci Formanka

vedle hotelu Bobík na náměstí ve Volarech

Startovné: 50 Kč

Pochod se koná za každého počasí a účast je na vlastní nebezpečí!

Kontakt: volary.sumava@seznam.cz, telefon: 607 107 401

Registrace: není nutná předem, stačí přijít a zúčastnit se. Případné dotazy viz kontakt.

Když pochod nezvládnou?: nic se neděje, ukončíte pochod dříve, např. v Prachaticích, ale musíte zavolat na telefonní číslo 607 107 401, abychom Vás později nehledali a nebo v nouzi Vám rádi pomůžeme a pro vás přijedeme.

Nestíhám start: protože víme, že je zde špatné spojení, stačí zatelefonovat a domluvíme pozdější start.

Propozice a mapa pochodu: je na našich stránkách: kctvolary.webzone.cz

Svatopluk Vokurka neboli Sam

Učitel, první volarský nezaměstnaný, ale i první soukromník a také první starosta. Narodil se v roce 1947 ve Všetech u Písku, vystudoval pedagogickou fakultu v Českých Budějovicích obory tělocvik, chemie. Po jednoročním působení v Protivíně a po vojně získal místo ve Volarech. V roce 1973 zakoupil chátrající dům, dnes snad nejznámější a nejfotografovanější roubenku ve městě.

Seznámili jsme se spolu někdy na podzim roku 1988 a byl si mi představen jako první soukromý podnikatel ve Volarech. Jak k tomu došlo?

Asi tak od roku 1980 jsem se zabýval dřevovýrobou a různé drobnosti dodával do Krásné Jizby, což byl pražský obchod Ústředí lidové umělecké výroby, prodávající produkty lidových a uměleckých řemesel z přírodních materiálů. A tak jsem si říkal, že kdybych nebyl učitel, mohl bych se tím dřevem začít živit. V roce 1987 jsem odešel na vlastní žádost ze školy a našel si zaměstnání v JZD Zdíkov, kde chtěli začít s výrobou šindele. Jenže neměli kvalitní dřevo, a tak z toho po čtvrt roce sešlo. No a zrovna začátkem roku 1988 vyšel zákon, že lidem, kteří pracují ve službách, se umožní soukromé podnikání. Bylo to sice hodně omezené, týkalo se to hlavně profesí jako švadleny, holiči, malíři a podobně. Šel jsem tedy na výbor ve Volarech, ale tam mi řekli, že v novinách se psalo, že je to pro švadlenky a holiče, a vy švadlenka nejste, tak vám to povolení nedáme. A já se stal prvním nezaměstnaným ve Volarech, bez příjmu, bez razítka v občance. Nikoho to nezajímalo. Ale nedal jsem se, podal jsem odvolání na tehdejší ONV a oni rozhodli, že i v mém případě mi to povolení náleží. A tak jsem asi od poloviny roku 1988 začal soukromě ze dřeva vyrábět hlavně soustružené věci a spolupracoval s památkáři i na rekonstrukci Stožecké kaple. Zároveň se uvolnilo místo v Ústředí lidové umělecké výroby a od 1. ledna 1989 jsem tam získal zaměstnání.

První porevoluční starosta

Jenže pak přišel listopad 1989 a vše bylo zase úplně jinak?

V únoru 1990 jsem byl kooptován Občanským fórem jako místopředseda Okresního národního výboru v Prachaticích pro oblast školství, kultury a sociálních věcí. Když se začaly připravovat obecní volby, řekl jsem si, že moje místo je ve Volarech. Dali jsme dohromady kandidátku a program, kdy moje heslo tenkrát bylo „Budme tady doma“.

Volby jste vyhráli, stal ses prvním porevolučním starostou a Ivo Stehlík místostarostou.

Co se ti z té doby vybaví jako první?

Hned první den ustavujícího zastupitelstva byl pěkný. Když jsme přišli do místnosti, kde se zřejmě konala i rozlučka staré garnitury, na stěně visel obraz lícem ke zdi. Tak jsem ho otočil a byl to oficiální portrét prezidenta Havla. Asi při té rozlučce pěkně rušil.

Jak jste se svými předchůdci vycházeli?

Musím po pravdě říct, že se všemi dobře. S předchozím předsedou národního výboru panem Kloubcem, s místopředsdou panem Krátkým i s tajemníkem panem Krejzou jsem měl dobré vztahy. Ještě když byl pan Kloubec ve funkci a já ještě na okrese, vzali jsme ho jako představitele Volar na návštěvu do Německa a zvali jsme ho i na různé akce. Třeba na připomínku padesátého výročí pochodu smrti. Když se změnil státní znak, a tedy i starostenský řetěz, tak jsem mu osobně ten starý věnoval na památku.

Co jste řešili na radnici jako první?

Od samého začátku jsme měli dobré kontakty v Bavorsku. V komunální politice jsem byl laik. Řekl jsem si, že se půjdu tedy zeptat tam, kde to funguje. Tehdejší landrát ve Freyungu pan Franz Schummertl, který původně pocházel z Libínského Sedla, mi poradil, že pro občany je třeba zajistit tři nejdůležitější věci, to je vodu, teplo a čisté ovzduší. Začali jsme vodou, podařilo se získat peníze na rekonstrukci čističky, ale pro zastupitele nastal zásadní problém, kdo bude správcem celého vodovodního a kanalizačního systému. Dlouho jsme to řešili, byly tu různé kamarádky vazby a mnozí byli ostře proti mému přesvědčení, že tak důležitou věc zvládne jen renomovaná vodohospodářská firma s dostatečnou kapacitou zaměstnanců a technickým vybavením. Řekl jsem, že si nevezmu na triko, aby město zůstalo v případě havárie bez vody, že smlouvu nepodepišu a dám funkci k dispozici, když zastupitelé se nerozhodnou pro pořádnou firmu. Ale nakonec se moje rezignace nekonala.

A teplo?

To byl také velký problém. Systém byl zastaralý, často kolaboval a hlavně část města byla zásobována z dřevařských závodů, nad kterými visela privatizace a nám se nepodařilo nad ní získat kontrolu. Chtěl jsem se vyvarovat toho, co se stalo v Prachaticích, kdy firma dodávající teplo skončila a město se tehdy dostalo do velkých problémů. Začali jsme tedy s úplnou rekonstrukcí kotelny a rozvodů. A když jsme to dodělali, fabriku krátce na to zavřeli. Ale to my už byli za vodou.

A co jste dělali se vzduchem?

No přece plynofikaci. Podařilo se dotáhnout sem plyn a získat peníze, ze kterých se zaplatily i přípojky až k plotům domů, přestože plynáři chtěli udělat jen hlavní řád a zbytek si měli platit občané. Ono to vypadá jednoduše, ale vše to vyžadovalo spoustu lítání, jednání a dohadování se.

Před pár dny jsi se současným starostou zahajoval slavnosti dřeva.

Vzpomeň jejich začátky a co z nich se dochovalo do dnes?

Podobné slavnosti jsme vídali v Německu a líbily se nám. Tak Ivo Stehlík, který měl na starosti kulturu, začal v roce 1993 připravovat nultý ročník. Zvolili jsme předposlední víkend v srpnu a zaměřili se na oslavu volarské dřevařské tradice. Obešel jsem řemeslníky, kteří to s dřevem uměli, například pány Fűrbaacha, Maštera, Edu Jungvirta, Adolfa Pojsla. Jmenovaní pánové, ale i firma Molda, která ve Volarech začala vyrábět obrazové rámy, předváděli na slavnostech svojí dovednost. Plakát navrhl grafik Václav Hraha, paní učitelka Katka Jandějsková vytvořila znak, který se používá dodnes. Řemesla se předváděla na náměstí a odpoledne v pivovarském parku probíhaly soutěže. Utkala se dvě družstva, hasiči a městské lesy. Soutěžilo se v běhu přes kládu, v hodu špalkem, v přesném sekání a ve šplhu na kůl.

Rok nato jsem domluvil účast na slavnostech s partnerskými městy z Německa a Rakouska. Třeba z Waldkirchenu jezdili i s kapelou a byla to velká sláva. Možná, že si leckdo vzpomene na příjemnou atmosféru, kdy se do půlnoci tancovalo pod lampiony a prvně se sedělo na náměstí u piva pod širým nebem.

Co se týče programu, zachovalo se mnohé, třeba to přeřezávání klády na začátku a následné zapití pivem a samozřejmě soutěže. Snažili jsme se každý rok o slavnostech něco nového pokřtít, přivítat. V roce 1994 zvony. V době, kdy města zvony ještě moc nepoživovala, my pokřtili a vysadili do věže hned tři. Další rok město, zase jako jedno z prvních v republice, přijalo Volarský

prapor a svůj nový znak, ke kterému se teď nová radnice zase vrátila. Rok nato přišly na řadu městské insignie, řetěz a klíč od města. Na všem se podíleli renomovaní výtvarníci.

S těmi zvony přivezli do Volar i dělo.

Protože zvony se za válek přetavovaly na kanóny, chtěli jsme to udělat obráceně. Dělo obrazně přetavíme na zvony. Obstarali jsme si vyřazený kanón. Bylo s tím spousta starostí, na nádraží v Budějovicích se dokonce ztratil, ale to je na samostatné povídání. Měli jsme v plánu, že autogenem přeřezeme lauf, jenže nám pak přišlo, že by to byla škoda, protože to dělo mohlo posloužit nějakému sběrateli. Tak jsme hlaveň symbolicky přeškrtli křídou a sběrné suroviny ho od nás za hodnotu železa vykouply.

Čeho si ceníš nejvíce?

V mnoha věcech jsme měli až prorockou vizi. Třeba v případě toho tepla. V dalších

věcech jsme byli průkopníci. Třeba ve vytváření vztahů se zahraničím. Tady musím moc poděkovat manželce, bez jejíchž jazykových znalostí bych to měl moc těžký. Při padesátém výročí konce války se ve Volarech podařil malý akt smíření, kdy se přeživší účastníci pochodu smrti u nás setkaly se zástupci města Helmsbrecth, kde jejich strastiplná pouť začínala. Původně se nechtěly s Němci vůbec bavit, ale nakonec spolu sázeli stromy v parku smíření u naší školy.

Se Samem a jeho manželkou Janou jsme si povídali o mnohém a vzpomínali na lidi, kteří se třeba jen na okamžik mihli v dějinách Volar. A já si naplno uvědomil, že mnoho našich úspěchů je postaveno na často nedoceneném úsilí našich předchůdců.

Jaroslav Pulkrábek

Co se vám vybaví, když se řekne „VOLARY“

Jan Pečený
trvalý jáhen,
Tlustovousy

Zbytky zachovalých domů původního stylu a obraz města na starých dobových pohlednicích, které mám, sklářská historie a probdělá noc, když mně ujel poslední vlak, který mě měl vzít ze Šumavy domů.

Msgr. Martin Holík
kněz,
ředitel rádia Proglas,
Brno

Ospalé šumavské městečko.
Soumarský most.

Alena Scheinostová
novinářka,
Praha

Židovský hřbitov,
nádherná a jedinečná
křížová cesta.
A samozřejmě staré
dřevěné domy.

inzerce

PRODÁVÁTE, PRONAJÍMÁTE NEBO HLEDÁTE NOVÉ BYDLENÍ?

RE/MAX
Profil

Realitní služby,
jaké si přejete

Nabízím Vám skvělý realitní servis a férové jednání. Zaměřuji se na skutečné potřeby, dodržuji profesionální standardy a přísný etický kodex. Neváhejte mě kontaktovat.

EVA VESELÁ, mob 724 719 444, mail : eva.vesela@re-max.cz, www.remax-czech/profil

KULTURNÍ PŘEHLED ZÁŘÍ 2019

5. 9.

17:00
čtvrtek

KAREL ZOCH – OBRAZY

vernisáž výstavy

GALERIE

18. 9.

19:00
středa

VOLARY – DŘEVĚNÉ SRDCE EVROPY

RADNIČNÍ SÁL

Projekce historických fotografií Volar, představení projektu virtuální procházky starými Volary.
vstupné dobrovolné

20. 9.

18:00
pátek

VOLARSKÉ LITERÁRNÍ VEČERY: PŘEMYSL ČECH

KNIOHVNA

Televizní moderátor, autor knih Objektív s úsměvem, Trefen šumavským genem, Šumaváci.
beseda, autogramiáda

24. 9.

19:00
úterý

J. SHIRLEY: VRAŽDA SEXEM (DIVADLO BEZ HRANIC)

KINO

Nepraktický manžel, všetečná a krátkozraká tetička, šílená rodička, pubertální neteř a příliš horlivý asistent. Vražedný humor britské komedie.
divadelní představení, vstupné 190 Kč

28. 9.

16:00
sobota

SVATOVÁCLAVSKÉ PIVOBRANÍ – MODRÝ DÝM

TRŽNICE

Sousedské posezení při pivu, doutníku a hudbě. Hraje Šísl Band.

28. 9.

6:00–7:30
sobota

ŠUMAVSKÁ PADESÁTKA

První ročník dálkového pochodu.

START NA VLAKOVÉM
NÁDRAŽÍ

30. 9.

15:00
pondělí

ZVÍŘÁTKA A LOUPEŽNÍCI

MUZEUM

Záchranná výprava jde po stopách ochraptělého kohouta až do hlubokého lesa, kde narazí na obávaného loupežníka Šlohňajse...
loutková pohádka s doprovodným programem

30. 9.

19:00
pondělí

ZAMYKÁNÍ MUZEA

MUZEUM

Malý domácí happening na ukončení muzejní sezony.
Hudební recitál, pondělní chvilka poezie, autorské čtení a opékání špekáčků či sklenka vína.
vstupné dobrovolné

Připravujeme:

16. 10.

19:00
středa

RADŮZA + KAPELA

KINO

Koncert zpěvačky, šansoniérky, písničkářky, harmonikářky a hudební skladatelky za doprovodu kapely.
koncert, vstupné 350 Kč

více na www.kic-volary.cz nebo na tel.: 602 138 498
předprodej vstupenek v Infocentru: Náměstí 325, Volary

VOLARSKÉ LITERÁRNÍ VEČERY PŘEMYSL ČECH

KIC
VOLARY

20. ZÁŘÍ 2019, 18:00, KNIHOVNA

13. ročník soutěže
MODRÝ DÝM
kouření doutníků na čas a délku popele

28. 9. 2019

18:00

TRŽNICE VOLARY

akce je součástí
SVATOVÁCLAVSKÉHO PIVOBRANÍ

Ekocentrum - U nás, KIC Volary

PONDĚLÍ 30. 9. 2019

15:00

MUZEUM VOLARY

loutková pohádka
doprovodný program

DIVADLO
KUBKO

**ZVÍŘÁTKA
A LOUPEŽNÍCI**

ZAMYKÁNÍ MUZEA

malý domácí happening na ukončení muzejní sezony
hudební recitál
autorské čtení
pondělní chvilka poezie
opékání špekáčků
červené i bílé víno

MUZEUM VOLARY

30. září 2019

19:00

Naši oslavenci v měsíci září 2019

Božena KREJČOVÁ
 Marie ZBOŘILOVÁ
 Milena JEŽKOVÁ
 Marie SAMKOVÁ
 Marie PAVLÍKOVÁ
 Josef POCKLAN
 Marie MAŠTEROVÁ
 Jaroslava ŠIMANOVÁ
 Ivana VORÁČKOVÁ
 Hana ČECHOVÁ
 Anežka ŠVEHLOVÁ
 Zdeňka TRNKOVÁ

Ludmila HAASOVÁ
 Václav HAMRNÍK
 Věra JÍCHOVÁ
 Věra MOTHEJLOVÁ
 Tibor BOROŠ
 Václav ROTT
 Antonie LUČANOVÁ
 Jindřich MORONG
 Zdenka CHROŇÁKOVÁ
 Jitka ČERNÁ
 Michail NAUMOV

Výbor STP přeje všem oslavencům pevné zdraví,
 hodně štěstí, životní pohodu a ještě mnoho let
 v kruhu svých nejbližších a přátel.

Vzpomínáme

17. září uplyne rok,
 kdy odešel
 bez slůvka rozloučení
 můj manžel, pan

Jaroslav Fučík.

Stále vzpomínají manželka Dana
 a děti Petra a Jára s rodinami.

Dne 26. 8. 2019 je tomu rok,
 kdy zemřela naše drahá sestra, paní

Jaroslava Repková.

Vzpomínají sourozenci.

Kdo jste ji znali, vzpomeňte s námi.

V těchto dnech
 by se své sedmdesátky
 dožil náš milovaný
 tatínek, dědeček
 a pradědeček, pan

František Vávra.

*Stále vzpomínáme na chvíle s Tebou,
 na tu radost bezbřehou.
 Je nám však teď smutno bez Tebe,
 snad shledáme se ještě
 a bude nám spolu zase vesele.*

Byl jsi nám vždy oporou
 a tys zase věděl, jak máme Tě rádi.
 Děkujeme za rady,
 které jsi nám dal, budeme se jimi řídit,
 ať životem můžeme jít zase dál.

Vzpomínají manželka Věra,
 syn František a syn Jaroslav s rodinou

*Jsem synem svých domovských lesů;
 miluji jejich drsnou přírodu,
 a to celou silou své duše.*

11. dubna by tomu bylo
 pětapadesát let, kdy se
 narodil námi milovaný

Tomáš Válek.

Dne 21. září uplynou
 dvě léta od jeho skonu.

Za vzpomínku děkují dcera Kristýna,
 syn Tomáš a bratr Robert s rodinou.

Dne 29. 9. tomu bude sedm let,
 kdy nás opustila paní

Anna Tokárová.

Nikdy nezapomeneme.
 Vzpomínají děti s rodinami.

VOLARY DŘEVĚNÉ SRDCE EVROPY

PREZENTACE PROJEKTU
 VIRTUÁLNÍ PROCHÁZKY
 STARÝMI VOLARAMI

PROJEKCE
 HISTORICKÝCH FOTOGRAFIÍ

VAJGAREM
 KROK ZA KROKEMÍ

STŘEDA 18. ZÁŘÍ 2019 - 19:00
 VOLARY - RADNIČNÍ SÁL

Záchrana rorýse byla úspěšná

Jednoho červencového dne na jednom z panelových domů na sídlišti Míru uvízl rorýs. Z jiného z domů jej zahlédla paní a řekla: „Muži, podívej se, tam se mele nějaký pták, to bude rorýs.“ Avšak záchrana již byla na cestě. Oním zachráncem byl zastupitel našeho města Pavel Trnka. Vylezl na střechu a obratně chráněnému ptáku pomohl na svobodu, za což mu patří dík.

Ladislav Beran

inzerce

ČR BETON BOHEMIA

spol. s r.o.

Vše pro váš monolit ...

**POSKYTUJEME ZAJÍMAVÉ SLEVY
NA STAVBU RODINNÝCH DOMŮ
POSKYTUJEME CENOVOU VÝHODU
NA STAVBY PRO BYDLENÍ SE SNÍŽENOU
SAZBOU DPH**

**DOPRAVA BETONU
NA STAVENIŠTĚ MIXEM
UKLÁDKA BETONU
ČERPADLEM
DOPRAVA SUCHÝCH
SMĚSÍ SKLÁPĚČEM**

Betonárna Strakonice
Za Pílou
kontakt: 602 463 587

Betonárna Mirovice
areál STK
kontakt: 602 275 130

Betonárna Prachatice
areál lomu Kobylí Hora
kontakt: 602 107 972

Betonárna Vimperk
Sušická ulice
kontakt: 602 464 223

Neváhejte kontaktovat našeho regionálního prodejce:

Monika Loužecká
mob: 605 288 371

monika.louzecka@crbeton.cz
www.crbeton.cz

Počasí ve Volarech – Červenec 2019

Volary, Tolarova ul., 760 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	17,2 °C	
minimální teplota	3,4 °C	10. 7.
maximální teplota	32,5 °C	1. 7.
úhrn srážek	59 mm	
maximální náraz větru	15,8 m/s	7. 7.
sluneční svit	234 hod.	
letní den (max 25,0 °C a více)	8x	
tropický den (max 30,0 °C a více)	4x	

Volary, ČOV, 749 metrů n. m.

průměrná teplota	15,8 °C	
minimální teplota	0,1 °C	10. 7.
přízemní minimální teplota	-1,9 °C	10. 7.
maximální teplota	31,4 °C	1. 7.
úhrn srážek	54 mm	
maximální náraz větru	14,0 m/s	6. 7.
letní den (max 25,0 °C a více)	7x	
tropický den (max 30,0 °C a více)	3x	

Volary, Mlýnská ul., 755 metrů n. m.

průměrná teplota	15,4 °C	
minimální teplota	-0,9 °C	10. 7.
maximální teplota	32,4 °C	25. 6.
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	1x	
letní den (max 25,0 °C a více)	11x	
tropický den (max 30,0 °C a více)	4x	

Volary, Luční potok, 748 metrů n. m.

průměrná teplota	15,4 °C	
minimální teplota	-1,3 °C	10. 7.
přízemní minimální teplota	-2,6 °C	10. 7.
maximální teplota	31,7 °C	26. 7.
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	1x	
letní den (max 25,0 °C a více)	8x	
tropický den (max 30,0 °C a více)	4x	

Ivo Rolčík, www.pocasi-volary.cz

Divadlo Bez Hranic
uvádí
bláznivou britskou komedii

VRAŽDA SEXEM

vstupenky
INFOCENTRUM
po-ne 8:30 -17:00
vstupné 190,-

VOLARY - KINO
24. 9. 2019, 19:00

NABÍDKA ZÁJMOVÝCH ÚTVARŮ

NÁZEV ZÚ	VĚK	VEDOUcí	CENA	1. SCHŮZKA
A je to... - montéři Pat a Mat	Od 6 let	Petra Střelečková	500,-	30.9. - 14:30
Army klub	od 9 let	M. Papoušek/ J. Posolda	700,-	4.10. – 16:00
Army klub (Horní Planá)	od 8 let	Marcel Lorenc	700,-	4.10. – 16:00
Badminton – NOVINKA	od 7 let	Petra Střelečková	700,-	2.10. – 16:30
Berušky 1 (rodič + dítě)	1 – 3 roky	Petra Střelečková	350,-	1.10. – 10:00
Berušky 2 (rodič + dítě)	1 – 3 roky	Vladimíra Laschová	350,-	30.9. – 10.00
Běžecké lyžování – NOVINKA	od 7 let	Dominika Voráčková	700,-	3.10. – 16:00
Cvičení na míčích – NOVINKA	od 6 let	Petra Střelečková	700,-	1.10. – 15:00
Čarovné tvoření	od 7 let	Vladimíra Laschová	700,-	2.10. – 16:00
Hokusy Pokusy	od 6 let	Bohumila Mašková	500,-	1.10. – 14:30
Holky a kluci v akci – NOVINKA	od 5 let	Jitka Haüslerová	700,-	4.10. – 14:00
Hopsinky	od 6 let	Petra Střelečková	600,-	1.10. – 16:00
Italština pro děti – NOVINKA	od 5 let	Petra Střelečková	400,-	3.10. – 15:00
Italština pro dospělé – NOVINKA	od 18 let	Petra Střelečková	2 000,-	1.10. – 17:30
Klub seniorů	od 50 let	Vladimíra Laschová	600,-	2.10. – 10.00
kurz – Patchwork 1	od 18 let	Klára Irová	2 300,-	7.10. – 17:30
Kurz – Patchwork 2	od 18 let	Klára Irová	2 300,-	8.10. – 17:30
kurz – Tvořivky	od 18 let	Vladimíra Laschová	1 600,-	1.10. – 17:30
Lentilky	6 -13 let	Marcela Zvonková	700,-	1.10. – 16:00
Lukostřelba	od 9 let	Vít Mašek	700,-	30.9. – 16:00
Modelář	od 7 let	Václav Kadlec	600,-	2.10. – 14:00
Moderní gymnastika	od 5 let	Naďa Rašková	1 000,-	30.9. – 17:00
Módní návrhář	od 6 let	Vladimíra Laschová	700,-	30.9. – 14:30
Mrňata (rodič + dítě)	od 3 let	Vladimíra Laschová	350,-	1.10. – 16:00
Parkour – ZPÁTKY V NABÍDCE	od 8 let	Petra Střelečková	700,-	2.10. – 17:00
Pecky (Nová Pec)	Od 5 let	Magdalena Buzková	300,-	2.10. – 17:00
Potápění a vodní záchrana	od 7 let	M. Papoušková Šípllová/ P. Huleš	1 500,-	30.9. – 16:00
Pralinky	od 6 let	Bohumila Mašková	1 500,-	2.10. – 14:00
Sluníčkové děti – ZPÁTKY V NABÍDCE	od 5 let	Erika Šturmová	700,-	3.10. – 15:00
Stolní tenis I.	od 7 let	Pavel Vairich	700,-	1.10. – 17:00
Stolní tenis II.	od 7 let	Vendula Vairichová	700,-	1.10. – 17:00
Šachy a deskové hry – NOVINKA	od 6 let	Vít Mašek	400,-	3.10. – 16:30
Šikulky	5 – 7 let	Vladimíra Laschová	700,-	1.10. – 14:30
Youtuber	od 8 let	Hana Laschová	700,-	5.10. – 10:00

DDM Volary 2019/2020

ORGANIZAČNÍ INFORMACE

POZOR

Od letošního školního roku probíhá přihlašování do jednotlivých kroužků ONLINE, veškeré informace získáte na našich webových stránkách:

<http://www.ddm-prachatice.cz/krouzky-jak-se-prihlasit>

nebo v DDM Volary. Informace vám rádi poskytneme a budeme vám nápomocni.

- Zájmová činnost začíná 1. října 2019 a končí 31. 05. 2020.
- Výše úplaty platí pro školní rok 2019 / 2020 – viz u jednotlivých ZÚ.
- Úplatu je nutno uhradit do 31. 10. 2019
- V nabídce jsou uvedeny datum a čas konání prvních informačních schůzek.

První schůzky všech zájmových útvarů se konají v Domě dětí a mládeže Volary

Zde budou děti a rodiče poučeni o bezpečnosti práce a seznámeni s vnitřním řádem DDM Prachatice. Po prvních schůzkách bude upřesněn rozvrh jednotlivých ZÚ.

Podmínkou přístupu do tělocvičen a plaveckého bazénu je zaplacení úplaty.

TEL.: 388 888 073, 725 882 977

NOVINKA

V letošním školním roce 2019 / 2020, bude pro všechny, kteří budou mít chuť na

- doučování,
- sportování,
- tvoření,
- diskotéky a jiné zážitky s muzikou,
- to ukázat, co umí,

fungovat v DDM Volary „otevřený klub.“

PROSÍM,

POJĎ NÁM POMOCT NAJÍT PRO NĚJ NÁZEV!

Medvědí chlup (Stögrova Hut)

Zas měl z ostudy kabát. I když ve vsi už to tak bral málokdo a bojácná a věčně ustrašená nátura tak nějak k Bertovi patřila. A tak snad jediný, kdo to jako ostudu bral, byl Berta sám. Stačilo na něj trochu houknout nebo se jen zle podívat a už měl srdce v kalhotách. Bartoloměj Veits nebyl špatný mládenec. Tátu ani mámu neměl. Vychovávala jej babička, a přestože ho vyučila zbožnosti a slušnému chování, na trochu toho chlupatého furiantství zapomněla. A když i ona zemřela, zůstal v chalupě sám. Což o to, o hospodářství se postarat uměl a na huti si jej pro pílí také cenili. Jenže ta bázlivost mu činila ze života peklo. Holku mu přebral, kdo si usmyslel, stačilo jen zahrozit pěstí, v konzumu jej šidili a kdekdo si z něj tropil žerty. Jednoho jara, když veškerá omladina dlela na námluvách, se po práci zastavil na hřbitově u hrobu rodičů a postěžoval si na ten zlomyslný svět. A že byl přenádherný podvečer a doma jej stejně nikdo nečekal, vzal to obloukem kolem úpatí Jedlové hory. Chtěl být sám. Bez posměváčků se utápět v tom svém světobolu. Nebyl sám dlouho. Za posledním seníkem seděla bába. Stará, vychrtlá, ve špinavých hadrech tam pásala kozu, která

byla snad ještě starší a ubožejší než ona. Berta pozdravil, ona též a hned žebroňla, jestli nemá nějaký ten krejcar navíc, jímž by život nebohé stařence zachránil. A když dá dva, předpoví mu budoucnost nebo prozradí nějaké temné zaříkání. A tak si Berta vylil srdce. Bába poslouchala, pokyvovala hlavou, jako že chápe, a když Berta skončil, odvětila,

že na takové trápení má zaručenou medicínu. Když dá půl tuctu krejcarů a přijde na stejné místo zítra touhle dobou, udělá dobrý obchod. A tak se stalo. Celý den byl Berta jako na trní a nemohl se dočkat večera. A když konečně přišel, směnil krejcarey za smradlavý a ušmudlaný váček s medvědími chlupy.

„Ten talisman dostala má prabába od své prabáby a je v něm ukryta velká síla a moc. Pokud ho budeš mít zavěšený na krku, přejde na tě medvědí síla i odvaha a nikdo tě nepřemůže,“ řekla mu bába. A bylo to tak. Když šel na druhý den Berta do města, u hospody na něj nevhodně houkl jakýsi výrostek a Berta, jistý si kouzlem, ho jednou rukou popadl za límec a druhou profackoval. Když pak v sobotu večer při májové veselici vyprávěl dalšího posměváčka a sem tam si bouchl do stolu, měl-li pocit, že si ho hospodský málo hledí, začala si i děvčata všimát, že ten mladý Veits je vlastně docela fešný mládenec a ta jeho chalupa také není k zahození. Bartoloměj Veits se díky kouzelnému talismanu z medvědí chlupů stal chlapem, co se nebojí ani čerta, a že byl opravdu dobrá partie, už za rok si vedl k oltáři dceru mlynařovického hajného. A když jí jednou vyprávěl o tom, jak se zbavil své bázlivosti a ukázal jí talisman s medvědími chlupy, neměla ta holka vůbec žádný důvod mu prozradit, že tam u nich v hájovně by medvědí chlup od kozího rozeznalo i malé děcko.

Jaroslav Pulkrábek

Našli jsme v kronice mlynařovické školy...

Školního roku 1950/51 národní škola v Mlynařovicích zahajovala svou činnost. Dříve byla umístěna v sousedních Krejčovicích, poněvadž se však všechno obyvatelstvo kromě jedné rodiny vysídlilo, byla škola přestěhována do Mlynařovic, odkud pochází většina žáků. Školní rok 1950/51 začal se 16 zapsanými žáky. Jeden byl z osady Plešivec, jeden z Milešic a ostatní z Mlynařovic. Začalo se ve znamení stěhování. Třída byla umístěna v místnosti občana německé národnosti p. Stögbauera, v sále bývalého hostince. V obci nebylo jiné vhodné místnosti, proto byla třída umístěna tam, i když vedlejší místnost, oddělená pouze skleněnými dveřmi, byla dosud obývána rodinou p. Stögbauera. Škola žila ve značně stísněných poměrech, které se zlepšily až tehdy, když byl p. Stögbauer na vlastní žádost v březnu 51 odsunut do západního Německa a vedlejší místnosti se uvolnily.

Po 27. září 1950 vyučoval na škole učitel B. Paclík, který docházel každodenně z Volar. Protože dnem 1. října 1950 nastupoval základní vojenskou službu, zůstala škola několik dní bez učitele a dne 9. října 1950 na školu nastoupil učitel K. Kálal.

Z kroniky mlynařovické školy vybral Jaroslav Pulkrábek

volarské literární večery

JAN LAKOŠIL

radniční sál - 3. 10. 2019 - 19:00

Dům č. p. 355 Nádraží

Původní volarské nádraží mělo být tehdy v roce 1899 postaveno v tradičním starovolarském stylu, tedy jako roubená budova s alpskou střechou a vyřezávanou pavláčkou. Tak si to vysnil volarský propagátor železnic Wenzel Draxler, který usiloval o to, aby pokrok byl v souladu s tradicí. Z malicherného důvodu z toho sešlo a Volarům se dostalo unifikované nádražní budovy dle projektu vypracovaného ve Vídni

roku 1892. Tytéž budovy byly postaveny rovněž v Prachaticích, Netolicích, Lenoře, Černém Kříži i jinde. Kromě služebního prostor měla výpravní budova čekárny 1., 2. a 3. třídy a v patrech tři byty. Přednostenský byt s okny na jih nabízel vyhlídku na panorama hraničního hřebene a stěnu Plešného jezera. Železniční stanice byla vystavěna „10 minut za městem“, ale brzy se k ní Volary natáhly výstavbou moderní Nádražní čtvrti

(m. j. se 4 hotely). Plány z dob hitlerovské okupace na velkolepé rozšíření stanice a depa skončily fiaskem. „Stanice, kdysi tak úhledná a čistá, stala se blokem bud a baráků, nad kterými stále dominuje stará přijímací budova jako nejúhlednější“, povzdechl si přednosta Filous v roce 1945.

Vlastní výpravní budova č. p. 355 se v roce 1964 dočkala na západní straně přístavby. V jejím přízemí vznikla osobní pokladna a čekárna, úschovna a kancelář vozové služby, v patře kanceláře hlavního pokladníka, zásobovače a komandujícího. Prodloužen byl i krytý perón, ve sklepe zřízena kotelna, návětrná západní stěna byla chráněna eternitovými šablonami.

V roce 1999 dostala budova novou střechu i fasádu, přičemž jí zůstala tradiční vlídná okrová žluť, tolik typická pro nádraží bývalého Rakousko-Uherska.

Vlastníkem budovy je v současnosti státní organizace Správa železniční dopravní cesty. Vnitřní prostory nadále slouží výpravčím k řízení dopravy, byty v patrech jsou obydleny, a přestože funkce přednosta stanice byla ve Volarech zrušena, na perón se vrátily alespoň rozkvetlé květináče.

Osobnost Volarska

Alféd Walter

Narodil se 8. května roku 1929 ve volarské Soumarské ulici číslu popisném 502. Otec byl ředitelem Městské spořitelny a prvním velitelem hasičů ve Volarech. Na klavír uměl hrát dříve než číst, a tak jeho první den školy byl i dnem, kdy absolvoval první hodinu klavíru. Cvičil pět i více hodin denně, v deseti letech se poprvé účastnil klavírního kurzu v Deggendorfu, kde ve své věkové kategorii získal 1. cenu. Hudbu měl ostatně v krvi. Praděd byl po třicet let prvním tenorem Vídeňské státní opery, otec hrál na cello, bratr na housle.

Po válce se mladý Walter dostal do Regensburgu, kde od roku 1948 studoval filozofii, archeologii a hudbu. Současně působil v městském divadle. V roce 1952 odešel na univerzitu v Gratzu – do Velké opery. Asistoval při Salzburger Festspiele a při Bayreuther Festspiele, v jihoafrickém Durbanu se stal šéfdirigentem městského divadla. V Johannesburgu dirigoval z paměti Beethovenovu Devátou. Hostoval v japonské Ósace a v Tokiu. V islandském Reykjavíku byl šéfem rozhlasového symfonického orchestru. Tím skončila Walterova "léta učňovská a vandrovní". Poté se vrátil domů do Německa. Mezi 52 uchazeči získal v Münsteru místo generálního hudebního ředitele a setrval zde do roku 1980. Když po svých koncertech odkládal dirigentskou taktovku, tleskávalo

naplněné hlediště vestoje ještě i 35 minut poté. To Münster dosud nikdy nezažil. Pro svůj dobrý kontakt s publikem sklízel Walter úspěch v podobě stále vyprodaných koncertů. V roce 1984 převzal pozici šéfdirigenta symfonického orchestru belgického rozhlasu v Bruselu. Často byl zván k pohostinským vystoupením. Čekal ho tak Hamburk, Dortmund, Stuttgart, Bamberg, Kodaň, Trident, Oslo, Dallas, Manchester, Vídeň (Státní opera a koncerty), Linec, Montreux, Colorado. Koncertoval také v Československu. Volarský rodák se při své práci potkal s tak významnými osobnostmi, jako jsou či byli houslisté Yehudi Menuhin, Henryk Szeryng, Leonid Kogan, Igor Oistrach, Kyung-wha Chung, cellisté Heinrich Schiff a Mstislav Rostropovič, klavíristé Géza Anda, Alexis Weißenberg, Alfred Brendel, Bruno Gelber, Rudolf Buchbinder, Paul Badura-Skoda, Jörg Demus, se slavnými pěvkyněmi a pěvci jako jsou či byli Birgit Nilssonová, James King, Ingrid Bjonerová, Gottlob Frick, Nicolai Gedda, Christa Ludwigová, Gundula Janowitzová, a mnoho jiných.

V roce 1971 u příležitosti století od jmenování Volar městem složil hudbu k volarské hymně, k níž slova napsal jeho bratr.

V roce 1988 byl vyznamenán Zlatou medailí Gustava Mahlera. Téhož roku získal Kulturní cenu města Pasova. Dva roky

předtím ho rakouský prezident Dr. Rudolf Kirchschräger jmenoval profesorem. Mnozí skladatelé osobně věnovali Alfredu Walterovi některá svá díla. Zemřel 7. března 2004 v belgickém Bamberku.

Hrát na klavír uměl „Fred“ dříve než číst. Na fotografii s otcem a dědečkem.

Pomníčky při cestě

Za Soumarským mostem je zvláštní kousek země. Pár čtverečních kilometrů, ale smrt si tu brousila kosu za každým smrčkem. Začneme hned u mostu. V lednu 1946 tu smrtelně zranili Eriku Fischerovou. S dalšími ženami přenášela věci přes hranice. Chytla je hlídka a střílelo se. Žena je pochována na volarském hřbitově.

O most samotný se bojovalo mnohokrát. Na počátku Tricetileté války tu stály první šance, než postavili nové, o kousek dál. Následy na konci druhé světové války, kdy se tu v „řopících“ opevnili Němci, a Američanům dlouho trvalo, než je odtud dostali. Němci dokonce vyhodili most do povětří.

V roce 1745 se z Prachatic do Pasova na vandr vypravil tovaryš Viktorín Stögbauer. Společnost mu na první den cesty dělal pekařský mistr Adalbert Tantzinger. Na Soumarském mostě se k nim přidali tři chlapíci, prý dezertéři z pruské armády. Od mostu ušli společně dvě míle, když se ony osoby na vandrovníky vrhly a bily je hlava nehlava, kopaly do nich, tloukly, jeden z nich skočil Stögbauerovi na břicho. Ten však přežil, na rozdíl od svého druhá, jenž skončil mrtev s roztráštěnou hlavou.

U sedláka ve Žlebech sloužil ruský zajatec Gregorij Onopsčenko.

V červnu 1944 utekl a byl na lávce u Dobré postřelen a vykrvácel. Zahrabali ho tu do země. Po válce si na něho lidé z Dobré vzpomněli a upozornili Američany. Ti jej exhumovali a pochovali společně se Židovkami z pochodu smrti.

Jestliže tato úmrtí žádný pomník nepřipomíná, ty další ano. Stačí jít chvíli po silnici od „Soumaráku“ ke „Žlebům“ a narážíte na první. Je z roku 1976. Vojín Václav Vagner však nezemřel kulkou narušitele, ale na motorce. Byl vyslán aby zkontroloval podezřelý. O kus dále je další pomníček se jménem Rudouš Kočí. Tomu se v prosinci 1949 stalo osudným setkání s Hasilovou

skupinou. Druhý z pohraničnicků, František Háva, byl těžce zraněn, zřejmě omylem postřelen Kočím, ale přežil. A jsme v Českých Žlebech, kde je na hřbitově pochován Bohumil Hasil. Někde. Projedeme vesnicí a je tu místo další tragédie, která se odehrála v březnu 1949. Poté, co byla prozrazena odbojová organizace Praha – Žatec, má čtveřice mužů na vybranou. Buď skončit v lágru či rovnou na popravišti, nebo utéct.

kteří zemřeli při výkonu služby, jich bylo zastřeleno pouze něco kolem desítky. Ostatní zemřeli na následky nehod či spáchali sebevraždu.

U Dolního Cazova hranice tvoří výběžek lemovaný Mechovým potokem a řekou Řasnicí, kterým se Bavorsko zakusuje do Čech. V červenci 1950 je zde zastřelen Josef Mašek, který je pak pohřben ve Vimperku. Rodina se o jeho smrti dozví až v roce 2000.

Kousek za Mechovým potokem byl v září 1950 zastřelen i Bohumil Hasil. Při své poslední cestě, při níž si šel pro syna. V kapse měl již lodní lístky do Kanady. Jestliže Maškovo jméno na hrobě nenajdete, Hasil má jak kamenný pomník, tak desku na žlebském hřbitově. Ale zas se neví, kde je vlastně pochován.

Přes Mechový potok utíkal v listopadu 1968 i vojín Milan Čepek. Odzbrojil velitele hlídky a donutil ho jít před sebou s rukama nad hlavou k hranici. Tam přeskočil potok a byl na svobodě. Jak to bylo snadné. A pak následoval tento osudný rozhovor. „Tak mi alespoň vrať samopal, už takhle to bude průser.“ „A budeš střílet?“ „Nebudu“. Čepek hodil samopal asi šest metrů od velitele. Ten zahájil palbu. Strhla se přestřelka. Velitel hlídky se octl asi tři sta metrů na území Německa. Čepka střílel do stehna

a ten vykřvácel. Dostal za jeho zneškodnění pochvalu, dovolenou, hodinky s věnováním a byl povýšen. Smrt všech zmíněných i všech dalších, kteří položili svůj život při střetu s totalitou, si můžeme připomenout při pamětní desce, jež se nachází na rozcestí kousek za Českými Žleby.

Ale než opustíme toto ponuré téma, nesmíme zapomenout na pomníček poblíž bývalé osady Krásná Hora. V tomto případě však nezabíjel člověk, ale blesk. Stalo se tak v roce 1928 a tím nešťastníkem byl Jindřich Vrabec, četnický strážmistr, ruský legionář.

Jaroslav Pulkrábek

Zvolit svobodu. Jenže se k ní musí prostřílet. Stane se tak na Krásné Hoře. Gajdoš, který střílí poté, co je chce zajmout hlídka složená z Miloslava Mutínského a Josefa Pekaře, má za sebou zkušenost z východní fronty. Ví, že jsou jen dvě možnosti. Zabít, nebo být zabít. I smrt Mutínského a Pekaře připomíná pamětní kámen. Může se zdát, že na hranicích umírali jen pohraničníci, ale to proto, že pomníčky stavějí ti, kdo vládnou. Stovky mrtvých z druhé strany barikády skončily v neoznačených hrobech. K tomu je třeba připočítat i ty, co byli zavražděni na popravišti nebo ve vězení, když byli polapeni. Z více než šesti set pohraničnicků,

Tkalcovství patří k Šumavě stejně jako dřeváky.

V pravé poledne aneb volarský V-Band.

Sobotní večer patřil strakonickým Parkánům.

O bezpečnost se staral mezinárodní policejní tým.

Volary znají nové maskoty – kresbičky Volarana a Ondřeje z Volar.

Bylo třeba trocha toho hecování, ale rekord nakonec padl.

Páter Karel Falář zajistil příznivé počasí a pak žehnal městu.

foto Jaroslav Pulkrábek, Marek Vaňáč

Tak za rok na stejném místě na shledanou.

SVATOVÁCLAVSKÉ PIVOBRANÍ

HRAJE ŠÍSL BAND

VOĽARY
TRŽNICE

28. 9. 2019
16:00